

ТАҚРИЗИ

мушовири илмӣ ба диссертатсияи Калонова Маҳина Чумабоевна дар мавзуи «Војасозиву вожашиносии забони адабии тоҷикӣ дар асри XIV (дар мисоли ашъори Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ

Мубрамии мавзуи таҳқиқот дар он зоҳир мешавад, ки омӯзиши паҳлуҳои гуногуни забони шеърӣ намояндагони адабиёти классик илман заминаи мусоиде барои рушди назарияи забони адабии ҳозираи тоҷикӣ фароҳам меорад. Аз ҷумла, ҳаматарафа мавриди таҳқиқ қарор гирифтани мавзуи «Војасозиву вожашиносии забони адабии тоҷикӣ дар асри XIV (дар мисоли ашъори Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ)» имкон медиҳад, ки манзарае аз лексикаи забони адабии форсӣ-тоҷикии асри XIV пеши назари аҳли таҳқиқ қарор гирад ва муҳимтарин ҷанбаҳои забонии он муайян гарданд.

Вожашиносиву војасозӣ аз масоили муҳимми илми забоншиносии муосир ба шумор рафта, омӯзиши онҳо ду самти илми мазкурро қувват мебахшад. Самти аввал, вожашиносӣ аз масоили мубрами илми забоншиносӣ махсуб ёфта, ба муҳаққиқи он имкон фароҳам меорад, ки маънову баромади воҳидҳои лексикӣ забони адабро муайян намояд. Мавзуи вожашиносӣ ба илми лексикология марбут буда, омӯзиши тамоми масоили лексикаи забон, аз ҷумла муродифот (синоним), калимаҳои зидмаъно (антоним), калимаҳои ҳамшакл (омоним), сермаъноии калимаҳо (полисемия), наввожаҳо (неологизм), калимаҳои кӯҳнашуда (архаизм)-ро фарогир аст. Самти дувум, калимасозӣ ҳодисаи басо мураккаб буда, муайян намудани усул ва ошкор сохтани қонунҳои он ба таҳлили дурусти шарҳи илмии сохтори калима ёрӣ мерасонад. Калимасозӣ ва таҳлили морфологии калима ба ҳам вобастагии зич доранд. Бинобар ин, таҳлил ва таҳқиқи калимасозӣ бо муайян намудани ҷузъҳои калима хотима намеёбад. Ин зинаи якуми таҳлили калимасозист, он

тақозо мекунад, ки восита ва тарзҳои васлшавӣ, муносибат ва мавқеи ҷузъҳои калима, инчунин, қолиби калимасозии он муайян карда шавад.

Дар замони истиқлоли давлатӣ мавзӯҳои марбут ба лексикология ва қисматҳои он таваҷҷуҳи забоншиносони тоҷику форсро ба худ ҷалб намуда бошад ҳам, лексикаи ашъори намояндагони садаи XIV - Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ ва қолибҳои калимасозии асри мазкур дар умум ва дар муқоиса бо ҳам мавриди таҳқиқи алоҳидаи забоншиносон қарор нагирифтааст. Диссертатсияи мазкур имкон фароҳам меорад, ки донишомӯзону муҳаққиқон дар риштаи забоншиносӣ аз хунари калимасозиву вожашиносии шоирони адабиёти садаи XIV оғаҳӣ пайдо кунанд ва бо маънии онҳо ошно гарданд.

Аз таҳқиқоти анҷомдодаи Калонова Маҳина Ҷумабоевна метавон ба чунин натиҷа расид, ки бори аввал ва ба таври фарогир лексикаи ашъори Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст ва мавқеи вожагони забони адабии садаи XIV дар мисоли ашъори чунин шоирон муайян карда шудааст.

Дар ҷараёни таълифи диссертатсия Калонова Маҳина Ҷумабоевна барои ҳалли вазифаҳои дар пеш гузошта, татбиқи амалии натиҷаҳои пажӯҳиш, исботи муҳимияти мавзӯ, аҳаммияти назариявӣ ва амалии он, баррасии объект ва предмети таҳқиқ масъулияти баланд нишон дод.

Унвонҷӯӣ дар таҳқиқи мазкур навгонҳои мушаххасро дар раванди пажӯҳиш пайгирӣ намуда, баррасии муназзам ва пай дар пайи лексикаи забони адабии асри мазкурро дақиқ кардааст.

Аҳаммият ва арзиши илмию назарии таҳқиқи Калонова Маҳина Ҷумабоевна дар мавзӯи «Вожасозиву вожашиносии забони адабии тоҷикӣ дар асри XIV (дар мисоли ашъори Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ)», пеш аз ҳама, дар он аст, ки натиҷаи таҳқиқ ва хулосаҳои пешниҳодшуда метавонанд дар таълими фанҳои таҳассусии забоншиносӣ, мисли калимасозӣ, забони адабии ҳозираи тоҷикӣ, таърихи забони адабӣ, услубшиносӣ, маданияти нутқ истифода шаванд. Ҳамзамон, бахшҳои алоҳидаи диссертатсия метавонанд, ки ба сифати курсҳои махсус барои

ихтисосҳои забон ва адабиёти тоҷики макотиби олии кишвар мавриди таълим қарор гиранд. Маводи ҷамъоваришудаи диссертатсия метавонад дар таҳияи фарҳангҳои тафсирии забони тоҷикӣ, фарҳанги ашъори шоирони садаи XIV (Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ, Салмони Соваҷӣ) ба кор равад.

Диссертатсия сарчашмаи муқаммали илмӣ дар шинохти лексикаи забони адабӣ ва калимасозии исми ашъори Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ буда, онро метавон барои таълифи рисолаҳои илмӣ ҳамчун сарчашма истифода намуд.

Ҳангоми таълиф унвонҷӯӣ ба адабиёти нав диққати хоса додааст. Қобили зикр аст, ки ба ҳайси адабиёти диссертатсия на танҳо аз асарҳои олимони ватанию хориҷӣ дар соҳаи забоншиносӣ, балки аз осори таърихшиносон низ истифода кардааст.

Яке аз махсусиятҳои диссертатсия дар он зоҳир мегардад, ки Калонова Маҳина Ҷумабоевна тавонистааст оид ба нуктаҳо ва маълумотҳои пешниҳодкардааш баҳси илмӣ ба вуҷуд орад, онҳоро зери суол ва шубҳа қарор гирад, мавқеъ ва нигоҳи муаллифиро дар ин замина ба миён орад. Ҳамчунин, барои дақиқ омор кардани вандҳои исмсоз ва калимаҳои иқтибосӣ дар ашъори шоирон унвонҷӯӣ 2 замима ва 7 ҷадвалро тартиб додааст, ки далелҳои истифодашуда эътимодбахшанд.

Ҳангоми таҳлил муносибат ба мавзӯ дуруст ва касбӣ буда, аз маҷрои зарурӣ берун нарафтааст.

Аз лиҳози тартиб кори диссертатсионӣ ба талаботи пешниҳодкарда мувофиқат мекунад.

Диссертатсия аз рӯйхати ихтисораҳо, муқаддима, 3 боб, 53 фаслу зерфасл, рӯйхати адабиёт, 2-то замима ва 7-то ҷадвал иборат аст.

Дар муқаддима муқаблаи мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ асоснок карда шуда, робитаи кор бо барномаҳо (лоиҳаҳо) ва мавзӯҳои илмӣ, сатҳи омӯзиши мавзӯи мавриди таҳқиқ, мақсад ва вазифаҳо, объект ва предмети таҳқиқот, марҳилаҳои таҳқиқот, асосҳои назариявии таҳқиқот, нағзҳои илмӣ

ва нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, маълумот дар бораи аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқоти диссертатсионӣ, эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ, соҳаи таҳқиқот, тасвиби натиҷаи қор, саҳми унвонҷӯи дараҷаи илмӣ ва сохтори диссертатсия нишон дода шудаанд.

Боби якуми диссертатсия “Вижагиҳои лексикӣ забони адабии тоҷикӣ дар асри XIV” унвон дошта, аз 7 фасл иборат мебошад. Дар боби мазкур унвонҷӯи мавқеи синоним, омоним, антоним ва калимаҳои сермаъноро дар ашъори Ҳофизи Шерозӣ, Камоли Хучандӣ ва Салмони Соваҷӣ муайян кардааст.

Боби дуюми диссертатсия «Таснифоти мавзуии вожаҳои забони адабии тоҷикӣ дар асри XIV» ном дошта, аз 36 фаслу зерфасл иборат аст. Дар боби дуюм воҳидҳои луғавии марбут ба касбу ҳунар, номвожаҳои чуғрофӣ, номи ҷонварон, парандаҳо, ҳайвонот, воҳидҳои луғавии марбут ба хешу табор, воҳидҳои луғавии марбут ба соҳаи тиб, номи рустаниҳо, номи узвҳои бадан, вожаҳои марбут ба динҳо ва калимаҳои марбут ба соҳаи мусиқӣ мавриди таҳқиқи унвонҷӯи қарор гирифтаанд.

Боби сеюми диссертатсия «Баррасии сохти исмҳо дар ашъори шоирони асри XIV» унвон дошта, аз 8 фаслу зерфасл иборат аст. Дар боби мазкур исмҳои сода (исмҳои содаи мансуб ба забони тоҷикӣ, арабӣ, ҳиндӣ, юнонӣ, туркӣ), исмҳои сохта (исмҳои сохта тавассути пешванд ва исмҳои сохта тавассути пасвандҳо), исмҳои мураккаби пайвасту тобеъ таҳлилу баррасӣ гаштаанд.

Дар хулосаи диссертатсия натиҷаҳои таҳқиқоти анҷомёфта ба таври мухтасар нисбат ба ҳар боб дар алоҳидагӣ зикр гардида, баъзе тавсия ва пешниҳодҳои муаллиф манзур гардидаанд.

Хулосаҳои тавсияҳои Калонова Маҳина Ҷумабоевна касбӣ буда, баёнгари мундариҷаи диссертатсия мебошанд ва бо маводи зиёди назариявӣ амалӣ ва далел асоснок гардидаанд.

